igäuk ja metlin ise eneses
ei sina tühi tüe kül
wist mitte kedagi. —
No sai siiski wiimaks
oma arbumise arbuttud
ja üttel mulle: Se on
maast hakkand; sidä
on tarwis maaga aududas
Mina tulin ~~kuoo~~ kuoo ja
rääkisin mes tark üttel:
— Siis toodi wana pada tuba
pandi mulda sise ja pa=
=da mullaga seltsis ahju;
(se oli weel nisugune muld
mes inimeste wäljäs käü=

=mä kohast toodi, noh ~~oli~~ sai
siis praad praadindüetti
ahjust wälja ja wanamees
käwi kaksitte pä pääle audu=
=ma ja tek weel üle pää;
sest ninda oli targa obedus. —
Juhtus jälle moisa kupjas
uksest sise tulema sel aial
ja üttel: Mis pagana äda sul
wanamees on! —
Mul on ~~ikk~~ ige ädä suur
— nää seest poolt — reied
lööb este puhas wistikku täüs
ja peräst lähtewäd ise
enesest katgi: — Kupjas